

Kvinnornas internationella fredsarbete.

Med anledning av Upplysningsveckan i Stockholm.

Världskriget och vad därefter följde har lärt oss, att fredsproblemet icke endast är frågan om förhållandena staterna emellan, utan att det bottnar i snart sagt varje område av det mänskliga livet. Först och främst visade revolutionstiden och därefter inträdande förhållanden, att den inre fredsfrågan måste samtidigt lösas. Även lekmännen ha börjat inse de ekonomiska frågornas oerhörda betydelse, och dessa ventileras flitigt i pressen. Bland övriga viktiga faktorer vilja vi här endast påminna om två ytterst betydelsefulla sådana: pressen och uppfostran.

En vidgad syn på fredsarbetet har Nationernas Förbund redan visat genom upprättandet av Internationella arbetsbyrån samt anordnandet av en del kommittéverksamhet, t. ex. för Intellektuellt samarbete. I många länder ha även regering och riksdag visat intresse för fredsbefordrande frågor. Men för att något skall kunna uträttas, måste de, som vi skulle kunna kalla experterna ha att räkna med en allmän opinion, mogen icke blott att stödja och kritisera vad redan åtgjorts utan även i stånd att väcka initiativ.

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet har satt som sin förnämsta uppgift att bidra till skapandet av denna mentalitet. Första förutsättningen för ett lyckligt resultat är kunskap, och för att förmedla sådan och väcka intresse för fortsatt studium har den Svenska sektionen av förbundet anordnat Upplysningsveckor i Stockholm 1925 och 1926.

Internationella Kvinnoförbundets huvudorganisation har utfört liknande arbete genom s. k. sommarskolor. Den första hölls i Salzburg 1921 med deltagare från ett stort antal länder. Bland senare sommarkurser må nämnas: Lugano 1922, Podebrady, Tjeckoslovakien, 1923, Chicago 1924 och Thonon, Frankrike, 1925.

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet framgick ur Kvinnornas fredskongress i Haag våren 1915. Ordföranden för denna

kongress, Miss Jane Addams, känd för sitt stora sociala arbete i Förenta staterna, har alltsedan varit dess ordförande.

Förbundet har sin Centralbyrå i Genève, 12 rue du Vieux Collège, var-est förbundsmedlemmar och andra intresserade kvinnor kunna bo, då de vilja studera någon av de många centraler för internationellt arbete, som äro förlagda till Genève.

Kongresserna, som återkommit vartannat år, och de däremellan förekommande exekutivmötena, ha efter fredssluten förlagts till länder, där man av en eller annan orsak ansett fredspropaganda särskilt behöfelig. Så ägde kongressen i Washington 1924 rum på en tidpunkt, då det amerikanska fredsarbetet behöfde allt stöd. Den amerikanska sektionen har flere gånger meddelat, att kongressen, de i sammanhang därmed ordnade föredragsresorna och sommarkurserna varit av stor betydelse.

I juli 1926 skall nästa kongress äga rum i Dublin. Enbart det faktum, att förbundet kan samlas i Irland så kort efter den fasans tid, som "den gröna ön" genomlevat, är ju ägnat att verka i hög grad uppmuntrande. Den del, som de engelska och irländska sektionerna haft i försoningsarbetet därstädes, bör särskilt framhållas.

Förbundet är nu spritt i 39 stater. I 24 ha bildats föreningar, s. k. sektioner. De flesta finnas i Europa och Amerika, men rörelsen är även spridd till Asien och Australien.

Bland de europeiska sektionerna intar den danska med 10,000 medlemmar ett framstående rum. Den svenska skaran är ännu liten, omkring 1,500 medlemmar på skilda platser, från Norrland till Skåne. Orsaken till det relativt ringa medlemsantalet är säkerligen i främsta rummet den att arbetet icke är nog känt. Upplysningar meddelas från Internationella Kvinnoförbundets sekretariat, David Bagaresgata 9—11, Stockholm. De som önska ansluta sig till Förbundet böra anmäla sig till samma adress.